

да видимъ лице твоє : и вѣдо, Богъ ми показавъ и семя твоє.

12 И отрѣзавъ ти Иосифъ изъ средѣ колѣнъ твоихъ, и поклонивъ (мѣ) се на лице до земли.

13 И зема ти Иосифъ двамата, Ефрема въ десницата си камъ лѣвата на-Израиля, и Манассѣа въ лѣвата си камъ десната на-Израиля и приведе ги при него.

14 А Израиль вдигна десната си (рѣка) и положи (а) на главу Ефремова, който (вещь) шѣ младъ, а лѣвата си, на главу Манассѣина, и премѣни рѣцѣте си (така противоположно) : зашто Манассѣи (вещь) первородный.

15 И благослови Иосифа, и рече : Богъ, предъ Кого ходиха отцы твои Авраамъ и Исаакъ, Богъ Който ме исхрани изъ рожденіе мое до дни до тѣхъ,

16 Онъ ангелъ Който ме избави изъ всякаго зла, да благослови (тѣмъ) дѣца : и да се имъ имя на нихъ името мое, и името на-отцы твои Израиля и Исаака, и да се умножатъ во множество голѣмо по землѣ.

17 А като видѣ Иосифъ че положи отецъ твой десната си рѣка на главу Ефремова, не мѣ се видѣ угодно : и фати рѣката на-отца си, за да а премѣни (ѣ) главу Ефремова на главу Манассѣина.

18 И рече Иосифъ на-отца си : не мой такъ, отецъ мой, защото той (ѣ) первородный : положи десницата ти на главу мѣ.

19 Но отецъ мѣ не шѣа : и рече : знаемъ, чадо мое, знаемъ : и той шѣ са постави народъ, и той шѣ быде голѣмъ : но братъ мѣ отъ-